

אמרי שפר "רסה"
מתוך "ליקוטי שמואל"
מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ
eisikovits1@gmail.com

אומר הפסוק 'תקעו בחודש שופר', כלומר, תתקעו בראש חודש שופר, שכן ראש השנה חל בראש חודש תשרי. עולה השאלה: הרי היה צריך להיות כתוב 'תקעו שופר בחודש' ולא 'תקעו בחודש שופר'. משיב הבעש"ט הק' באופן נפלא: "תקעו בחודש שופר" – תתקעו התחדשות לתוך השופר. הקול שמשנה אותנו הוא לא קול השופר עצמו, אלא ההתעוררות הרוחנית והתביעה להתקדם ולעשות משהו שעוד לא עשינו. (מורנו הבעש"ט)

אלו המתגוררים בדירות שכורות כלשהן, יחידות דיור או מחסנים, המזוזות הקבועות בהן, ברבים מהמקרים המקור שלהן אינו ברור.

אם אנחנו שולטים בהון שלנו, נהיה עשירים וחופשיים, אם ההון שלנו שולט בנו, אנחנו בפועל עניים.

אם בשביל להשחית – מספיק ניצוץ אחד. ואם בשביל להוריד אדם אלי שפל – מספיק מעידה אחת קטנה. אז כדי להבעיר את העולם כולו באש האמונה – קל וחומר שמספיק ניצוץ אחד קטן. אם נדע להבעיר את הזיק הזה, את הניצוץ הזה, בקרבנו, נראה איך מהר מאד הניצוץ הזה מדליק את כולנו, ואת כל הסביבה שלנו, ואת כל הסביבה של הסביבה שלנו. ניצוץ אחד של חמימות רוחנית מאירה – יכול להבעיר יער שלם.

"אם התורה חסה על ממונו של השני, וציוותה עלינו להשיב לו את ממונו ואת אבידתו, על אחת כמה וכמה שהתורה חסה על נשמתו של אחיך. לכן חובה עלינו לקרב את הזולת עד היכן שידינו מגעת ולא להתעלם מהם" (ה'חפץ חיים') זיע"א כתב (ספר חומת הדת פרק ג')

אם חרות אומרת משהו בכלל, משמעותה היא הזכות להגיד לאנשים את מה שהם לא רוצים לשמוע.

אמרו חז"ל (ראש השנה טז) "כל שנה שרשה בתחילתה, מתעשרת בסופה", ופירש"י, שרשה בתחילתה, שישראל עושין עצמן רשים בראש השנה לדבר תחנונים ותפלה". "רשה בתחילתה", - הכל תלוי אם רק ישנה תפלה - ! צריכים אנו להאמין בזה ולהכיר, כי אין לנו שום דבר, אם לא בתפילה ורחמים.

אמר רבי אברהם השני מסלונים: נניח שנמחלו העוונות שלנו, אבל איך נישא פנינו מרוב בושה בגלל מעשינו...

אנו מחנכים את ילדינו להתפלל, ללמוד, לשמור שבת, לשמור על כשרות המאכלים. חובה גם להשקיע בחינוך. בעניין חשוב זה בערך של כסף כשר, עלינו לחיות עם הידיעה שכסף של השני מסוכן כאש, כפי שחיו היהודים של פעם... חייבים ללמד את ילדינו שיש מושג של מעשר כספים, יש דיני ריבית הנוגעים בכל רגע, אם אנחנו לא נחנך אותם לכך, מי יחנך אותם? השכנים? התקשורת...? אנו עומדים בימי הרחמים ומזכירים בתפילה 'למען נחדל מעושי ידנו', הבה נתחזק בנושא למעננו ולמען ילדינו.

אסור לגנוב דעת הבריות - אפילו בדברים שאין בהם הפסד ורק עושה כן כדי שיחזיקו לו טובה בחינם. כיצד, לא יפציר בחברו שיבוא לסעוד אצלו והוא יודע שהוא לא יבוא. אבל בלא הפצרה מותר להזמין פעם ופעמיים, אפילו שהוא יודע שהוא לא יבוא, שזה הוא כבוד שמכבדו בהזמנה, שזו שורת דרך ארץ. (בא"ח כי תצא א' י"ב)

אפלה היא אפלה. הסכנה היא שתשכנע את עצמך שהיא אור.

אשר בידו נפש כל חי, ברצותו יפתח וברצותו יטיל סגר, ברצותו יעלה תחלואה וברצותו יגביר נוגדנים.

אשת יפת: נוטריקון-אד"ני שפתי תפתח פי יגיד תהלתך. (הבעל שם טוב)

בגשמיות רואים כי ישנם "אמצעים" בכל סעודה - הלחם, לא ימצא שום סעודה שההשתמשות בהם אינה תדירה, שאין צורך להשתמש בו ויש והוא השימוש העיקרי, "ואקחה פת לחם וסעדו לבבכם". ברוחניות רואים כי ה"אמצעי" הוא תפילה, ומשתמשים באמצעי זה בתדירות רבה - הלא אין שום מעשה בתורה, שהדרך להוצאתו לפועל לא היתה ע"י ההשתמשות גם ב"אמצעי" זה, - ובלאזה לא התחיל כלום. (הגאון רבי ירוחם ליבוביץ' זצוק"ל)

בחצי הראשון של הלילה אין היתר לומר סליחות אלא לאחר חצות, והזמן הראוי ביותר לסליחות הוא בסוף הלילה לפני עלות השחר. כי בזמן זה הקב"ה נמצא בעולמנו והתפילה נשמעת יותר. (תרחם ציון)

במלחמה כמו במלחמה לפעמים ישנן נפילות, אסור להתייאש בגללם כי אז נופלים אנו כפרי בשל בידי היצר, וכבר אמר הגאון מווילנה אם ניצח אותך היצר הרע ב'רפאנו' תנצח אתה אותו ב'ברך עלינו', וכך בכל תחום, אמנם גם בשברים וגם בניצחונות חלקיים יש ממש, וגם מהם זוכים לנצח, אך צריכים אנו משנה זהירות בשימוש בעצה זו כדי לא ליפול ולטעות, כי גם שם עלול היצר להכשילנו.

בספרים הקדושים מובא ביאור נפלא לפסוק: "סוף דבר הכל נשמע את הא-לוקים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם" (קהלת יב, יג) - סוף המילה דבר - בר (בן - בארמית), הכל נשמע - מספיק להביט בילדים כדי לדעת כיצד ההורים שימשו דוגמא עבורם". את הא-לוקים ירא - הרי הילדים מתנהגים, כפי שהם רואים את ההורים (ירא בשינוי סדר האותיות - ראי). הילדים הם השתקפות של ההורים, מכיוון שהילדים רואים בהורים דמות מושלמת. ואת מצוותיו שמור - (שמור - אותיות רושם). מעשה ההורים נחקק בילדים. כי זה כל האדם - זה תפקידנו בעולם לשמש דוגמא אישית לילדים.

בערב ימי הדין, הבה נחפש כל הזדמנות לוותר. ויתור - הוא הכלי הטוב והיעיל ביותר, זו הזכות המבוקשת והרצויה ביותר, ההופכת למליצת טוב עבורנו, ומזכה אותנו בשנה טובה ומבורכת.

בששת הימים אשר ברא הרבש"ע את הבריא, והלא ברא אותה, ולבסוף כתוב (כראשית ב, ה) "כי לא המטיר ד' אלקים על הארץ, ואדם אין לעבוד את האדמה", ואחז"ל (מובא ברש"י שם) מה טעם לא המטיר, לפי שאדם אין לעבוד וכו', ואין מכיר בטובתם של נשמים להתפלל עליהם. כל הבריא מוכנת, רק אין מי שיכה בפטיש, נצרך היה לו כביכול להקב"ה שיהיה נמצא "מתפלל", ובלאזה הבריא לא נעה במאומה, - זהו כוחו של ה"אמצעי" שנקרא "תפילה"!

גט: מדוע דווקא אותיות אלה נבחרו לפירוד אם ניקח אותיות לפני ואחרי אותיות ג.ט. (ב>ג>ד; <ח>ט>) נקבל 'ביחד'. לומר שה'גט' מפריד את הביחד (עפ"י הרב אילן בשם הרב קנייבסקי)

